

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/1683**z dnia 28 września 2022 r.****w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Kolumbii w stosunku do wymogów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Procedura uznawania kontrahentów centralnych („CCP”) z siedzibą w państwach trzecich określona w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 ma umożliwić CCP mającym siedzibę i posiadającym zezwolenie w państwach trzecich, których standardy regulacyjne są równoważne standardom ustanowionym w tym rozporządzeniu, świadczenie usług rozliczeniowych na rzecz członków rozliczających lub systemów obrotu z siedzibą w Unii. Procedura uznawania kontrahentów centralnych oraz decyzja w sprawie równoważności przewidziane w tym rozporządzeniu przyczyniają się do osiągnięcia nadrzędnego celu rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jakim jest zmniejszenie ryzyka systemowego poprzez rozszerzenie zakresu wykorzystania bezpiecznych i solidnych CCP do rozliczania kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w tym również wówczas, gdy dani CCP mają siedzibę i uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie trzecim.
- (2) Aby system prawny państwa trzeciego mógł zostać uznany za równoważny systemowi prawnemu Unii w odniesieniu do CCP, zasadnicze skutki obowiązujących rozwiązań prawnych i nadzorczych powinny, pod względem osiągniętych celów regulacyjnych, być równoważne ze skutkami wynikającymi z wymogów obowiązujących w Unii. Celem oceny równoważności jest zatem sprawdzenie, czy rozwiązania prawne i nadzorcze w danym państwie trzecim gwarantują, że CCP mający siedzibę i posiadający zezwolenie w tym państwie trzecim nie narażają członków rozliczających i systemów obrotu z siedzibą w Unii na wyższy poziom ryzyka niż ten, na jaki ci członkowie rozliczający i te systemy obrotu mogłyby być narażeni w przypadku korzystania z usług CCP posiadających zezwolenie w Unii, a co za tym idzie, że nie powodują oni niedopuszczalnego poziomu ryzyka systemowego w Unii. Należy zatem wziąć pod uwagę znacznie niższy poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową prowadzoną na rynkach finansowych, które są mniejsze od rynku finansowego Unii.
- (3) Ocena, czy rozwiązania prawne i nadzorcze Kolumbii są równoważne rozwiązaniom unijnym, powinna opierać się nie tylko na analizie porównawczej prawnie wiążących wymogów mających zastosowanie do CCP w Kolumbii, ale również na ocenie skutków tych wymogów. Komisja powinna również ocenić adekwatność tych wymogów w stosunku do celu, jakim jest ograniczenie ryzyka, na które mogą być narażeni członkowie rozliczający i systemy obrotu z siedzibą w Unii, biorąc pod uwagę wielkość rynku finansowego, na którym działają CCP posiadający zezwolenie w Kolumbii. Wymogi w zakresie ograniczania ryzyka obowiązujące w stosunku do CCP prowadzących działalność na większych rynkach finansowych, na których poziom ryzyka jest z natury wyższy, muszą być bardziej rygorystyczne niż tego rodzaju wymogi w stosunku do CCP prowadzących działalność na mniejszych rynkach finansowych o z natury niższym poziomie ryzyka.
- (4) W art. 25 ust. 6 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 648/2012 określono trzy warunki, które muszą być spełnione, aby można było stwierdzić, że funkcjonujące w państwie trzecim rozwiązania prawne i nadzorcze dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie, są równoważne z rozwiązaniami ustanowionymi w tym rozporządzeniu.
- (5) Zgodnie z art. 25 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 648/2012 CCP, którzy uzyskali zezwolenie w państwie trzecim, muszą spełniać prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom określonym w tytule IV tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

- (6) Prawnie wiążące wymogi mające zastosowanie do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w Kolumbii, są określone w ustawie nr 964 z 2005 r. regulującej rozliczanie i rozrachunek instrumentów finansowych („zasady naczelne”), jak również w zasadach ogólnych określonych w dekrete nr 2555 z 2010 r. (część 2 księga 13) oraz w okólnikach wydanych przez Komisję ds. Nadzoru Finansowego (Superintendencia Financiera, „SFC”) („zasady wtórne”). Łącznie zasady te określają standardy i wymogi, które CCP posiadający zezwolenie w Kolumbii muszą spełniać w sposób ciągły.
- (7) W zasadach naczelnych określono między innymi zasady dotyczące zarządzania, akcjonariuszy i udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji, funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oraz rozrachunku, a także określono minimalne wymogi, z którymi muszą być zgodne zasady operacyjne CCP. Ponadto zgodnie z okólnikiem (Circular Básica Jurídica) CE 29 z 2014 r. CCP posiadający zezwolenie w Kolumbii muszą stosować i wdrażać odpowiednie międzynarodowe standardy dotyczące systemów rozliczeniowych i rozrachunkowych, w szczególności zasady dotyczące infrastruktury rynku finansowego (Principles for financial market infrastructures, „PFMI”) wydane przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku oraz Komitet Techniczny Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych ^(?).
- (8) Aby uzyskać zezwolenie w Kolumbii, CCP musi przedłożyć SFC swoje zasady operacyjne, a także analizę adekwatności każdego z systemów, którymi zarządza. Zasady operacyjne CCP muszą zawierać szczegółowe uregulowania dotyczące sposobu, w jaki CCP zamierza spełniać zarówno ogólne standardy i wymogi określone w zasadach naczelnych, jak i PFMI. Zasady operacyjne muszą zawierać przepisy dotyczące wymogów dotyczących uczestnictwa, systemów łączności, rodzaju instrumentów finansowych, które mogą być rozliczane, procedur zarządzania ryzykiem, procedur terminowego rozrachunku, zabezpieczeń, które mają być dostarczane przez uczestników, środków stosowanych w przypadku naruszenia przez uczestników ich obowiązków, organizacji i funkcjonowania komitetu ds. audytu i komitetu ds. ryzyka oraz ciągłości operacyjnej. Po zatwierdzeniu zasad operacyjnych SFC ocenia również zdolność CCP do rozpoczęcia działalności – pod względem infrastruktury, dostępności specjalistów i zasobów technologicznych, procedur i kontroli. Po uzyskaniu zezwolenia przez CCP jego zasady operacyjne stają się dla niego prawnie wiążące. Wszelkie zmiany zasad operacyjnych muszą zostać zatwierdzone przez SFC.
- (9) Struktura prawnie wiążących wymogów mających zastosowanie do CCP posiadających zezwolenie w Kolumbii jest zatem dwupoziomowa. Pierwszy poziom obejmuje ustawę nr 964 z 2005 r. oraz zasady ogólne i okólniki wydane przez SFC, które łącznie określają ogólne standardy i wymogi, w tym PFMI, do których CCP posiadający zezwolenie w Kolumbii muszą się stosować, a także szczegółowe uregulowania dotyczące sposobu, w jaki CCP zamierza spełniać te ogólne standardy i wymogi. Drugi poziom obejmuje zasady operacyjne CCP.
- (10) Rynek finansowy w Kolumbii jest znacznie mniejszy niż rynek finansowy, na którym działają CCP z siedzibą w Unii. W ostatnich trzech latach łączna wartość transakcji na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i rozliczonych w Kolumbii stanowiła mniej niż 1 % łącznej wartości rozliczonych w Unii transakcji na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. W związku z tym udział w CCP posiadających zezwolenie w Kolumbii naraża członków rozliczających i systemy obrotu z siedzibą w Unii na znacznie niższe ryzyko niż ich udział w CCP posiadających zezwolenie w Unii. Zasady naczelne i wtórne mające zastosowanie do CCP posiadających zezwolenie w Kolumbii, uzupełnione przez wiążące zasady operacyjne, łącznie wdrażające PFMI, odpowiednio ograniczają niższy poziom ryzyka, na które mogą być narażeni członkowie rozliczający i systemy obrotu z siedzibą w Unii, a tym samym mogą być uznane za zapewniające skutki w zakresie ograniczania ryzyka równoważne skutkom przewidzianym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.
- (11) Komisja stwierdza, że rozwiązania prawne i nadzorcze Kolumbii gwarantują, że CCP, którzy uzyskali zezwolenie w Kolumbii, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (12) Art. 25 ust. 6 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 648/2012 zawiera wymóg, aby rozwiązania prawne i nadzorcze dotyczące CCP posiadających zezwolenie w państwie trzecim zapewniały, aby CCP podlegali skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa prowadzonym na bieżąco.
- (13) Zgodnie z art. 6 ustawy nr 964 z 2005 r. SFC jest uprawniona do nadzorowania działalności CCP w Kolumbii oraz do monitorowania tych CCP w celu zapewnienia stałego przestrzegania zasad naczelnych oraz wewnętrznych zasad i procedur CCP. SFC posiada kompleksowe uprawnienia do kontrolowania i karania CCP posiadającego zezwolenie w Kolumbii, w tym m.in. prawo do żądania informacji i danych, do przeprowadzania kontroli na miejscu i kontroli poza siedzibą oraz do zwracania się do takiego CCP o dokonanie korekt, a także prawo do wydawania nakazów i instrukcji. Zgodnie z art. 53 ustawy nr 964 z 2005 r. SFC może wydawać ostrzeżenia i nakładać grzywny, a także

(?) Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku, dokument nr 101 z dnia 16 kwietnia 2012 r.

podejmować decyzje o zawieszeniu lub zakazie pełnienia funkcji w stosunku do osób powołanych na stanowiska kierownicze w CCP posiadającym zezwolenie w Kolumbii. Może ona również zawiesić działalność CCP lub cofnąć zezwolenie CCP w przypadku naruszenia obowiązkowego wymogu prawnego. Ponadto CCP muszą przeprowadzać samoocenę zgodności z PFMI co najmniej raz na trzy lata oraz przedkładać sprawozdanie, które jest publikowane i okresowo poddawane przeglądowi przez SFC zgodnie z jej planem nadzoru.

- (14) Komisja stwierdza, że rozwiązania prawne i nadzorcze w Kolumbii dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym kraju, zapewniają skuteczny nadzór i egzekwowanie prawa prowadzone na bieżąco.
- (15) Zgodnie z art. 25 ust. 6 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 648/2012 ramy prawne państwa trzeciego muszą przewidywać skuteczny równoważny system uznawania CCP, którzy uzyskali zezwolenie na podstawie systemów prawnych państw trzecich („CCP z państw trzecich”).
- (16) W Kolumbii, zgodnie z okólnikiem zewnętrznym nr 019 z 2022 r., „równoważny CCP z państwa trzeciego” to CCP prowadzący działalność w jurysdykcji, w przypadku której SFC stwierdza przestrzeganie PFMI w istotnym zakresie, w której CCP podlega skutecznemu nadzorowi oraz z którą zawarto porozumienie o współpracy między organem nadzoru z państwa trzeciego a SFC. CCP z państw trzecich, którzy zostali uznani przez SFC jako równoważni, są ujęci w publicznym rejestrze, który jest poddawany ocenie w celu sprawdzenia zgodności z PFMI. Zgodnie z okólnikiem zewnętrznym nr 019 z 2022 r. ekspozycje kolumbijskich banków wobec równoważnych CCP z państw trzecich korzystają z preferencyjnego sposobu ujmowania w kapitale, natomiast wobec ekspozycji wobec CCP z państw trzecich, którzy nie zostali uznani jako równoważni, stosuje się podwyższoną wagę ryzyka. W praktyce taka podwyższona waga ryzyka w przypadku CCP z państw trzecich, którzy nie zostali uznani jako równoważni, stwarza istotną barierę, w związku z czym można oczekiwać, że bardzo niewiele kolumbijskich banków zdecyduje się na rozliczanie u takich CCP. Ponadto gdyby kolumbijskie banki zdecydowały się na rozliczanie u nieuznanego za równoważny CCP z państwa trzeciego, wysoka waga ryzyka ograniczyłaby wszelkie ryzyko związane z jego ekspozycjami. W świetle sposobu ujmowania w kapitale mającego – zgodnie z okólnikiem zewnętrznym nr 019 z 2022 r. – zastosowanie do ekspozycji wobec CCP, którzy nie zostali uznani jako równoważni, można uznać, że kolumbijski system zapewnia skuteczny równoważny system uznawania CCP z państw trzecich.
- (17) Komisja stwierdza, że ramy prawne Kolumbii zapewniają skuteczny równoważny system uznawania CCP z państw trzecich.
- (18) Komisja uważa zatem, że rozwiązania prawne i nadzorcze Kolumbii mające zastosowanie do CCP spełniają warunki określone w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. W związku z tym te rozwiązania prawne i nadzorcze należy uznać za równoważne z wymogami określonymi w tym rozporządzeniu.
- (19) Podstawę niniejszej decyzji stanowią prawnie wiążące wymogi mające zastosowanie do CCP w Kolumbii w dniu jej przyjęcia. Komisja, między innymi na podstawie informacji przekazanych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) oraz zgodnie z art. 25 ust. 6b rozporządzenia (UE) nr 648/2012, będzie nadal regularnie monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do CCP w Kolumbii oraz spełnianie warunków, na podstawie których przyjęto niniejszą decyzję.
- (20) Na podstawie ustaleń wynikających z regularnego lub szczególnego przeglądu Komisja może podjąć decyzję o zmianie lub uchyleniu niniejszej decyzji w dowolnym momencie, w szczególności w przypadku gdy zmiany sytuacji mają wpływ na warunki, na podstawie których przyjęto niniejszą decyzję.
- (21) Aby zapewnić ESMA możliwość niezwłocznego rozpoczęcia procedury uznawania CCP posiadających zezwolenie w Kolumbii, niniejsza decyzja powinna wejść w życie w trybie pilnym.
- (22) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Republiki Kolumbii mające zastosowanie do kontrahentów centralnych, obejmujące ustawę nr 964 z 2005 r. uzupełnioną o zasady ogólne i okólniki wydane przez Superintendencia Financiera (Komisję ds. Nadzoru Finansowego), uznaje się za równoważne wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 września 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
